

[Vagn Bro.]

gennemgaaet de samlede Prøver ved det juridiske Fakultet, inden de kan slaa deres Undervisningsskilt op. Jeg skal ikke bestride, at det maaske kan være vanskeligt at udstede Forbud, skønt Universitetet jo dog har Haand i Hanke med dem, der endnu er Studenter, men er det ikke muligt at komme frem ad den Vej, er der en anden, nemlig at udvide de universitetsansatte Manuduktørers Tal. Det har altid forundret mig, at medens der er universitetsansatte Manuduktører til anden Del — altsaa paa et Tidspunkt, hvor Studenterne er kommet saa langt frem i Studiet, at man i og for sig kunde sige, de selv maatte bestemme, hvem de vilde have til at være deres Vejledere —, saa kender vi slet ikke universitetsansatte Manuduktører under første Del, hvor det i saa høj Grad drejer sig om Terpefag, at der netop kunde være Rimelighed i at have en Slags skolemæssig Undervisning, hvad man altsaa kunde faa gennem universitetsansatte Manuduktører. Derved kunde Fakultetet faa Haand i Hanke med, hvem der i de første Aar af Studietiden skal være Studenternes Vejledere. — Det er de to Ting, som jeg for mit Vedkommende ud fra de Erfaringer, jeg har, vil mene burde gennemføres for at opnaa bedre Forhold paa dette Omraade.

Til Slut skal jeg gøre en enkelt Bemærkning til den højtærede Handelsminister. Jeg kan ganske slutte mig til de Ord, der har lydt fra mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal — jeg kan tilføje: selvfølgelig —, i hans Udtalelse om, at saa længe Rigsadvokaten forundersøger den saakaldte Arendrup-Sag, skal vi andre tie stille, og jeg kan derfor aldeles ikke være enig med det ærede Medlem Hr. Holstein i de Betragtninger, han har fremsat her i Aften, thi det vil først Tiden vise, om man skal gaa ad *de* Veje. Jeg vil dog straks sige, at den Dag, da Rigsadvokatens Erklæring foreligger, forbeholder jeg mig enhver Ret. Det er jo den strafferetlige Side af Sagen, han har med at gøre, og jeg vil ikke bestride, at selv om Sagen ordnes paa en Maade, som ikke medfører Anklage, saa vil man ikke kunne undlade at drage almindelige Sammenligninger af mere moralsk Art, f. Eks. med den Virksomhed, der paa en Maade ogsaa hører under Handelsministeriets Kontrol, og som findes i nogle af de Distrikter, jeg repræsenterer, nemlig Ejby Bank. Lad mig for Resten føje til, at naar jeg nævner dette i Aften, er det ikke noget, jeg møder med efter den omtalte Affære, men det er en Fortsættelse

af den Tale, jeg holdt ved sidste Finanslovdebat, altsaa paa et Tidspunkt, da vi endnu slet ikke havde været stillet overfor den Affære, der har bragt saa megen Diskussion frem i den sidste Tid. Men det er mærkeligt, at ved Ejby Bank-Affæren har jævne, med Regnskaber maaske ganske ukyndige Folk ikke alene faaet et alvorligt strafferetligt Ansvar i Form af en Bøde, men ogsaa maattet udrede klækkelige Erstatninger, og det til Trods for — og her kommer vi til det, som jeg lige til Slut vil sætte Fingeren paa —, at der i den Banksag foreligger en autoriseret Revisors Erklæring, hvad der jo slet ikke gør i den ministerielle Sag, men der foreligger altsaa en autoriseret Revisors pure og blanke Erklæring om, at alt var i Orden. Allerede paa nærværende Tidspunkt vil jeg sige, at vi efter min Mening nu, da vi søger at ordne Revisionsforholdene i Staten, ogsaa maa kræve Revisionsforholdene ordnet paa skrappeste og sikreste Maade i Privatlivet. Jeg ser, at der i det Forslag til en Næringslov, som er omdelt her i Tinget, og som i Dag er fremsat i Landstinget, er optaget Regler om Revisorers og statsautoriserede Revisorers Stilling. Jeg er tilbøjelig til at tro, at vi her bør gaa skrapper til Værks. Man ser jo Gang paa Gang, at store Selskaber, naar de udsender Prospekter, averterer med, at Regnskabet vil blive revideret af statsautoriserede Revisorer, men saa maa Folk, der anbringer deres Penge der, ogsaa kunne være sikre paa, at der finder en virkelig Revision Sted, og i de Tilfælde, da der udstedes falske eller urigtige Erklæringer, er det ikke nok, at Loven henviser til Straffelovens § 144, som er en meget svævende Paragraf, men da maa der langt snarere henvises til § 155, der drejer sig om dem, der i offentlige Forhold afgiver falsk Erklæring, saaledes at Bestemmelsen bliver klar og tydelig. Desforuden tror jeg, at vi her til Lands nødvendigvis maa op paa et ganske andet Antal autoriserede Revisorer, end vi har. Vi har i Øjeblikket ca. 50 og har ca. 800 Aktieselskaber med hver over ½ Million Aktiekapital. For ganske kort Tid siden er de autoriserede Revisorers Tal i Norge sat op til 200. Med Henblik paa Befolkningens Tarv bør vi drage Lære af, hvad vi nu har set, og gøre det saa hurtigt som muligt gennem Lovgivningen.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 17. Oktober, Kl. 1 med følgende Dagsorden: